

ת"פ 33078/10/19 - מדינת ישראל נגד צ"ר - הסתיים, שלמה סלים גדי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 33078-10-19 מדינת ישראל נ' ר' ואח'

לפני כבוד השופטת דנה אמיר

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשמים 1. צ"ר - הסתיים
2. שלמה סלים גדי

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד נדב שחם

ב"כ הנאשם 2 - עו"ד ענבר קינן

הנאשם 2

גזר דין בעניין הנאשם 2

1. הנאשם 2 (להלן: "**הנאשם**") הורשע על יסוד הודאתו בכתב האישום המתוקן מיום 17.2.2020 (להלן: "**כתב האישום**") בביצוע עבירה של פגיעה בפרטיות, בילוש או הטרדה אחרת לפי סעיף 12(1) לחוק הגנת הפרטיות, תשמ"א-1981 (להלן: "**חוק הגנת הפרטיות**") ועבירת איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**").

תמצית כתב האישום

2. על פי עובדות כתב האישום בהן הודה הנאשם, הנאשם 1 והמתלוננת היו בני זוג במועד הרלוונטי ולהם 3 ילדים. כחודש עובר ליום 5.11.2018 החלו הנאשם 1 והמתלוננת בהליך גירושין. ביום 25.10.2018 בשעה 22:00 או בסמוך לכך, בחוף הים "טובגו" בבת ים, עת ישבה המתלוננת עם ידידה א' (להלן: "**א'**") ברכבו, הבחינה ברכבו של הנאשם 1 אשר בלש אחריה. באותן נסיבות ביקשה המתלוננת מא' לנסוע למקום אחר, והם נסעו לאתר בנייה סמוך. באותן הנסיבות הבחינה המתלוננת ברכבו של הנאשם 1, בו ישבו שני הנאשמים, אשר נסע אחריהם ונעצר סמוך לרכבם. עם עצירתו יצא הנאשם 1 מהרכב וצילם את המתלוננת ואת א' תמונות בהן הם נראים יחד. במקביל התקרב הנאשם לרכבו של א' בעודו מחזיק בידו גרזן ואיים עליו בפגיעה שלא כדין בגופו או ברכושו בכך שהניף את הגרזן לעבר החלון ואמר לו "**אם אתה לא יוצא מהרכב אני שובר את החלון**" וזאת בכוונה להפחידו או להקניטו.

תסקיר שירות המבחן

3. בתסקיר שירות המבחן נושא תאריך 1.6.2021 פורטו נסיבותיו האישיות והמשפחתיות של הנאשם, כי הנאשם הוא בן 48, רווק, מתגורר בבית הוריו, לומד בכולל, אינו עובד ומתקיים מכספי תביעה שקיבל בעקבות בתאונת דרכים בה נפגע לפני כ-3 שנים בגינה נדרש לשיקום משך שנה. לדבריו, בשנתיים האחרונות מסייע להוריו ככל יכולתו בצרכיהם השונים, ובכלל זה גם סיוע כלכלי, ובודק הסבת מקצוע מול לשכת התעסוקה. הנאשם נעדר עבר פלילי

והתיק הנדון הוא היחיד התלוי ועומד נגדו. על פי שירות המבחן, הנאשם נטל אחריות על ביצוע העבירות, ביטא חרטה, ומסר כי הרקע לביצוע העבירות היה יחסי חברות טובים עם הנאשם 1. לדבריו, ביום ביצוע העבירות יצר עמו קשר הנאשם 1, שיתף אותו בחשדותיו בקשר להתנהלות של אשתו וביקש ממנו להתלוות אליו ולעקוב אחריה על מנת לבחון אמיתות חשדותיו. הנאשם מסר כי נאשם 1 היה נסער, הוא דאג לשלומה ועל כן החליט להצטרף אליה.

4. הנאשם תיאר כי נאשם 1 עצר את הרכב באופן שחסם את הדרך של הרכב בו הייתה אשתו של נאשם 1 עם אדם נוסף וזאת על מנת לצלמם, שלל כוונה לפגוע באותו אדם באופן ישיר, ומסר כי הרים חפץ שנמצא סמוך אליו לצורך הרתעה, לאחר שאותו אדם החל לנסוע לעברם והוא חשש לחייו ולחיי נאשם 1. בתסקיר פורט כי הנאשם מבין בדיעבד שפעל באופן אימפולסיבי, ולדבריו מעשיו באירוע עומדים בפער לאורח חייו, ערכיו ואמונתו. עוד פורט כי הנאשם הצליח להתייחס לבעייתיות שבהתנהגותו ואלטרנטיבות הפעולה הנוספות שעמדו בפניו, והביע נכונות לשאת בתוצאות מעשיו בדרך של ביצוע של"צ.

5. כגורמי סיכון ציין שירות המבחן את חומרת העבירות והעדר השליטה של הנאשם אל מול מצבי לחץ ואיום, כפי שתיאר הנאשם בהתייחס לכתב האישום המתוקן. כגורמי סיכוי לשיקום נשקלו היעדר עבר פלילי לנאשם, שיתוף הפעולה שלו עם שירות המבחן, האחריות שנטל לביצוע העבירות, נכונותו לשאת בתוצאות מעשיו, ויכולתו לבטא ביקורת עצמית בדיעבד. להערכת שירות המבחן תגובתו של הנאשם באירוע חריגה להתנהלותו בדרך כלל ואינה מעידה על דפוס התנהגות אלים קבוע המצריך התערבות טיפולית במצבו, קיים סיכון נמוך למעורבותו בהתנהלות אלימה בעתיד, ומידת החומרה של תוצאות ההתנהגות האלימה, ככל שתתרחש, צפויה להיות נמוכה. שירות המבחן המליץ על ענישה בדמות צו של"צ בהיקף של 160 שעות לצד ענישה מרתיעה בדרך של הטלת מאסר על תנאי ופיצוי כספי למתלונן.

טיעוני הצדדים לעונש

6. **ב"כ המאשימה** הפנתה לערכים המוגנים ולנסיבות ביצוע העבירות, לכך שהנאשמים בלשו אחרי המתלוננת ללא עוול בכפה, והדגישה כי עבירת האיומים בוצעה על ידי הנאשם תוך שימוש באמצעי מדגים בדמות גרזן, והנפתו, על החומרה והסיכון שבכך. בטיעוניה הפנתה לפסיקה ולמתחמי ענישה שנקבעו בקשר לאיומים באמצעים מדגמים בדמות סכין ושפיכת דלק, עתרה לקביעת מתחם ענישה שבין 8 ו-20 חודשי מאסר, וטענה כי מהסברו של הנאשם אודות נסיבות ביצוע העבירות לשירות המבחן עולה שאינו נוטל אחריות אמיתית ומלאה על מעשיו. עוד ציינה את המפורט בתסקיר לפיו מדובר במי שפעל באופן אימפולסיבי תחת לחץ, והדגישה כי הנאשם לא עבר הליך שיקומי-טיפול. **ב"כ המאשימה** התייחסה לכך שהנאשם 1 הורשע בעבירת פגיעה בפרטיות ועניינו הסתיים בענישה צופה פני עתיד, על פי הסדר טיעון בין הצדדים. להשקפתה, בשים לב לכך שהנאשם בעניינו הורשע גם בביצוע עבירת איומים, אין מקום להשוות את עניינו לעניינו.

7. בנסיבות ובהתחשב בכך שהנאשם נעדר עבר פלילי, עתרה **ב"כ המאשימה** למקם את עונשו של הנאשם בשליש התחתון של מתחם הענישה לצד מאסר על תנאי, קנס ופיצוי.

8. **ב"כ הנאשם** חלקה על עמדת המאשימה וטענה שבדרך כלל מתחם העונש ההולם בעבירות איומים עומד בתחתיתו על מאסר על תנאי על פי הפסיקה. עוד טענה כי יש לשקול במקרה זה שיקולים הנוגעים לאחידות הענישה, הפנתה לעניינו של נאשם 1, ציינה שאמנם הורשע רק בבילוש והטרדה אך לטענתה התייחסות המאשימה היא לביצוע העבירות בצוותא חדא. **ב"כ הנאשם** הפנתה לתסקיר לפיו הנאשם אדם נורמטיבי אשר מתעסק בלימודי תורה

ובטיפול בהוריו, התנדב לצבא, ונעדר עבר פלילי, וכי להתרשמות שירות המבחן המדובר באירוע חריג בחייו, כשלמרות שהאימפולסיביות שבהתנהלותו נלקחה בחשבון על ידי שירות המבחן, מסקנת שירות המבחן היא שדי בצו של"צ לצד מאסר על תנאי כדי להרתיע את הנאשם. לטענתה, ענישה שכזו הולמת את נסיבות המקרה, יוצרת מדרג ענישה ועורכת הבחנה ראויה בין הנאשמים. משכך, ביקשה לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהשית על הנאשם 160 שעות של"צ לצד מאסר על תנאי והתחייבות.

דבר הנאשם

9. הנאשם מסר שהרגיש מאוים, הכיר בכך שהתנהגותו הייתה טעות וש"נכשל" במידת הכעס, והוסיף "זה כל כך לגיטימי שבן אדם יפול במידת הכעס, כי אנחנו בשר ודם". עוד הוסיף כי נמצא בתהליך של חזרה בתשובה ומבקש להשתנות.

קביעת מתחם העונש ההולם

10. כידוע, מתחם העונש ההולם נקבע בהתאם לעקרון המנחה בענישה, היינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו, תוך התחשבות בערך החברתי אשר נפגע, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובמדיניות הענישה הנהוגה. הזכות לפרטיות היא זכות יסוד של האדם, והיא הוכרה כזכות חוקתית. העבירות הקבועות בחוק הגנת הפרטיות מגנות על ערך חשוב זה, שיסודו בכבוד האדם, באוטונומיה שלו, זכותו לצנעת חייו וליצירת מרחב חיים מוגן ושקט. מביצוע עבירת האיומים נפגעת שלווה נפשו של האדם.

11. אשר לנסיבות ביצוע העבירות, שההתייחסות אליהן תהיה כאירוע כולל בהתאם למבחן הקשר ההדוק וכפי התייחסות הצדדים, הנאשם, יחד עם נאשם 1, בלש אחרי המתלוננת בעת ששהתה במחיצת א' ברכבו סמוך לחוף הים, ונסע יחד עם נאשם 1 אחרי רכבו של א', שעזב את המקום לאחר שהמתלוננת הבחינה בהם, לאתר בנייה סמוך. עם עצירת הרכב צילם הנאשם 1 את המתלוננת ואת א', ובמקביל התקרב הנאשם לרכבו של א' בעודו מחזיק בידו גרזן ואיים עליו בכך שהניף את הגרזן לעבר החלון ואמר לו "אם אתה לא יוצא מהרכב אני שובר את החלון" בכוונה להפחידו או להקניטו.

12. בכל הנוגע למעשי הבילוש והפגיעה בפרטיות ול"מעקב" אחרי המתלוננת וא' אף לאחר שעזבו את המיקום בו שהו ליד חוף הים, שאין להקל בהם ראש כלל, המדובר במידת פגיעה בינונית בערכים המוגנים מהמעשים. לצד האמור, הנאשם אף איים על המתלונן בגרזן ובכך פגיעה נוספת לא מבוטלת בערכים החברתיים המוגנים הנוגעים לשלוות נפשו של אדם. חשוב לציין כי חרף דבריו של הנאשם לשירות המבחן לפיהם א' החל לנסוע לכיוונו ולכיוון נאשם 1 והוא חשש לחייו ולחייו של נאשם 1 וחש מאוים בעת הנפת הגרזן, בעובדות כתב האישום אין כל אינדיקציה לאמור, ועל פיהן, התנהלות הנאשם והאיום כלפי א' תוך הנפת הגרזן בוצעו במקביל לצילום שביצע הנאשם 1, ללא התגרות מצד א' או המתלוננת, ותוך שהנאשם מאיים על א' שאם לא יצא מהרכב הנאשם ישבור את החלון. בנסיבות אלה אף קשה להתייחס להנפת הגרזן כאל מעשה ספונטני. עם זאת, ומבלי להקל ראש כלל באמצעי בו בחר הנאשם להדגים ולהדגיש את האיום, מלל האיום שהשמיע הנאשם אינו חמור במיוחד, ואינו נוגע לפגיעה בגופו של א' או בגופה של המתלוננת, כי אם לשבירת החלון.

13. בחינת הענישה הנוהגת מעלה כי בכל הנוגע לעבירת הפגיעה בפרטיות, תחתית מתחם הענישה נקבעת

בדרך כלל על מאסר על תנאי (ראו לדוגמה: ת"פ (ת"א) 18678-05-16 **מדינת ישראל נ' סייג** (4.2.2019)), זהו גם העונש שנגזר על נאשם 1 (לצד פיצוי והתחייבות) תוך אימוץ הסדר הטיעון במקרה זה. בכל הנוגע לעבירת האיומים, קיים מנעד ענישה די רחב של עונשים ופעמים רבות נקבע מתחם הענישה בתחתיתו על עונש של מאסר על תנאי. יחד עם זאת, באופן תדיר, מקום בו המדובר באיומים באמצעים מדגימים כמו בענייננו, נקבעים מתחמי ענישה שתחתיתם עונשי מאסר אותם ניתן לרצות בעבודות שירות, בחלק מהמקרים אף לתקופות לא מבוטלות, כל מקרה ונסיבותיו. ראו לשם הדוגמה:

· ת"פ (ת"א) 53631-12-17 **מדינת ישראל נ' אנדרייב** (27.10.2019) שם הורשע הנאשם בעבירת איומים. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם ששהה בשעת לילה באתר בנייה ואיים על מנהל אזור בחברת אבטחה שהגיע למקום לשם ביקורת כי ירצח אותו, עת ביקש ממנו לעזוב את המקום, בעודו אוחז בסכין מטבח. בית המשפט קבע מתחם ענישה בין מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם 40 ימי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות לצד ענישה נלווית. הנאשם חזר בו מערעור שהגיש בהמלצת בית המשפט (עפ"ג (ת"א) 12459-12-19 **אנדרייב נ' מדינת ישראל** (29.11.2020)).

· ת"פ (ת"א) 8954-02-16 **מדינת ישראל נ' צפרוט** (9.9.2019) שם הורשע הנאשם על יסוד הודאתו בעבירות של איומים והיזק לרכוש במזיד. הנאשם והמתלוננת היו בני זוג נשואים ולהם 2 ילדים קטינים. הנאשם הגיע לדירה המשותפת לאחר ששתה אלכוהול, החל לגדף ולאיים על המתלוננת, ובהמשך שוב שב לדירה לאחר ששתה אלכוהול, איים בהריגת אביה של המתלוננת, ועת יצאו המתלוננת ואביה מהבית עם הילדים הקטינים אחז הנאשם בשוקר חשמלי, איים על אביה והחל לרדוף אחרי המתלוננת ואביה תוך הפעלת השוקר לפרקים והשמעת איומים. הנאשם חדל ממעשיו רק לאחר ששכנו ניגש אליו ונטל את השוקר מידיו. בית המשפט קבע כי בעוד שברגיל מתחם העונש בעבירות איומים נע בין מאסר על תנאי ועד 8 חודשי מאסר בפועל, לאור השימוש באמצעי מדגים, מתחם העונש במקרה זה נע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר, וגזר על הנאשם 60 ימי מאסר לריצוי בעבודות שירות לצד ענישה נלווית.

· ת"פ (ת"א) 20736-03-16 **מדינת ישראל נ' גרזגר** (8.1.2018) שם הורשע המערער על יסוד הודאתו בעבירת איומים, לאחר שבמסגרת הסדר טיעון נמחקה עבירת החזקת סכין שלא כדין. על רקע סכסוך כספי הגיע המערער לבית העסק כשסכין אחוזה בחגורת מכנסיו, הניף את הסכין ואיים לרצוח את המתלונן. המערער סירב לאפשר לנוכחים לעזוב את המקום, עד שיוחזר לו הכסף. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה בין 6 ו-18 חודשי מאסר בפועל וגזר על המערער 7 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית. הנאשם חזר בו מערעור שהגיש בהמלצת בית המשפט (עפ"ג (ת"א) 51354-02-18 **FANOS WELDEGRGI נ' מדינת ישראל** (28.5.2018)).

· כן ראו ת"פ (ת"א) 5363-01-17 **מדינת ישראל נ' ליטמן** (12.12.2017) אליו הפנתה המאשימה שם דובר בנאשם שעל רקע סכסוך עסקי שפך בניזן בפתח עסקו של המתלונן ואיים עליו "**היום אתה והמקום הזה נשרפים**". מתחם העונש ההולם נקבע בין 8 ו-20 חודשי מאסר. על הנאשם נגזר עונש של 9 חודשי

מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. הנאשם חזר בו מערעור שהגיש בהמלצת בית המשפט (עפ"ג (ת"א) 56418-01-18 ליטמן נ' מדינת ישראל (6.6.2018)).

14. בחנתי את כלל המפורט לעיל, ובכלל זאת את הדוגמאות לענישה הנוהגת והנסיבות באותם המקרים (חלקן שונות וחמורות באופן ממשי מענייננו). בנוסף, נתתי דעתי לחשיבות אחידות הענישה ועיקרון השוויון, לצורך ביחס של שקילות בין עונשם של נאשמים שונים בגדרי אותה פרשה (ע"פ 8345/15פ' **אוחנה נ' מדינת ישראל** (19.9.2017), פסקה 35), ולהבחנה ולשוני בין מעשי הנאשמים במקרה זה. טענת ההגנה (ככל שנטענה) לפיה המדובר הלכה למעשה בביצוע העבירות שתיהן בצוותא חדא אינה מתקבלת. לצד זאת, נתתי משקל לכך שעבירת האיומים בוצעה על ידי הנאשם במהלך האירוע בו נכח גם הנאשם 1, שהואשם והורשע גם הוא בפגיעה בפרטיות, לכך שהנאשם למעשה הצטרף לנאשם 1 שהיה בעת האירוע בן זוגה של המתלוננת ובעל העניין, וכן לדברי הנאשם לפיהם התלווה לנאשם 1 מאחר והנאשם 1 היה נסער והוא דאג לשלומו לאור מצוקתו. לבסוף, תוך התחשבות גם בכך שלצד החומרה שבשימוש בגרזן כאמצעי מדגים מלל האיום מצד הנאשם אינו ברף הגבוה ולא כלל איום בפגיעה בגוף, מצאתי להעמיד את מתחם העונש הכולל לנאשם בין מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד מאסר בפועל למשך 10 חודשים לצד מאסר על תנאי, פיצוי והתחייבות.

העונש הקונקרטי לנאשם

15. הנאשם בן 48 רווק, נמצא בהליך חזרה בתשובה, נעדר עבר פלילי, הודה בביצוע העבירות וחסך זמן שיפוטי - האמור יזקף לזכותו. בין היתר, נתתי דעתי גם לחלוף הזמן מאז ביצוע העבירות, 3 שנים.

16. בעת קביעת עונשו של הנאשם נתתי דעתי לתיאור עבירת האיומים על ידי הנאשם בפני שירות המבחן והרקע לביצועה לפיו "**הרים חפץ שנמצא בסמוך לצורך הרתעה**" כשנהג הרכב החל לנסוע לכיוונו ולכיוון נאשם 1, וכי תיאור זה אינו תואם את עובדות כתב האישום בהן הודה בפניי, ואף אינו כולל את מלל האיום שאישר בפניי שאמר, כך שמבלי להתעלם מהודייתו קשה לומר כי הוא נוטל אחריות מלאה על מעשיו.

17. לתיאור העבירה מפי הנאשם יש גם משמעות בעת שקילת המלצתו העונשית של שירות המבחן והתרשמותו ממנו, משהתרשמותו מהנאשם והמלצתו נסמכו גם על תיאור העובדות מפיו, שהוא מצמצם ומקל. מבלי להתעלם מהאמור, ינתן משקל מתאים לכך שלהתרשמות שירות המבחן מאפייניו האישיים והתפקודיים של הנאשם מלמדים על סיכון נמוך למעורבות בהתנהגות אלימה בעתיד, וכי מידת חומרתה, ככל שתתרחש, צפויה להיות נמוכה. בנוסף להתרשמות לפיה התנהלותו של הנאשם באירוע חריגה להתנהלותו בדרך כלל (כפי שאף מעיד היעדר רישום פלילי בגילו) ואינה מעידה על דפוס התנהגות אלים קבוע המצריך התערבות טיפולית במצבו.

18. אמנם בנסיבות שתוארו, אינני מוצאת כי מתקיימות נסיבות המצדיקות חריגה ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום וגזירת של"צ על הנאשם כהמלצת שירות המבחן. יחד עם זאת, כלל נסיבותיו ומאפייניו של הנאשם מצדיקים את קביעת עונשו בתחתית מתחם הענישה, ולאחר שקילת כל השיקולים שפורטו לעיל אני גוזרת עליו את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל לתקופה של 30 ימים, שירוצה בדרך של עבודות שירות, בהתאם לחוות-דעת הממונה על עבודות השירות בכבאות והצלה בת ים, רחוב אהוד קינמן 10, בת ים. הנאשם יתייצב במפקדת מחוז מרכז ביום 13.10.2021 בשעה 8:00 לתחילת ריצוי עונשו. הובהרה לנאשם המשמעות של אי עמידה בתנאי עבודות השירות.

- ב. מאסר על תנאי למשך 4 חודשים לתקופה של 3 שנים, והתנאי שהנאשם לא יעבור עבירת איומים.
- ג. מאסר על תנאי למשך 3 חודשים לתקופה של 3 שנים, והתנאי שהנאשם לא יעבור עבירה של פגיעה בפרטיות.
- ד. פיצוי למתלוננת ולא' בסך 300 ₪ כל אחד. פרטי המתלוננת וא' ימסרו למזכירות באמצעות המאשימה. הפיצוי ישולם עד ליום 1.11.2021.
- ה. הנאשם יצהיר על התחייבות בסך 3,000 ₪ להימנע במשך שנתיים מהיום מביצוע העבירות בהן הורשע.
- הבהרתי לנאשם את מהות ההתחייבות, והוא הבין אותה והצהיר בפני כי יימנע מביצוע עבירות משך שנתיים מהיום וכי ככל שיבצען יהיה ניתן לחלט מידי סך של 3,000 ₪.

ניתן צו כללי למוצגים לשיקול דעת קצין משטרה.

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

המזכירות תעביר עותק גזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

ניתן היום, כ"ז תשרי תשפ"ב, 03 אוקטובר 2021, במעמד הצדדים.